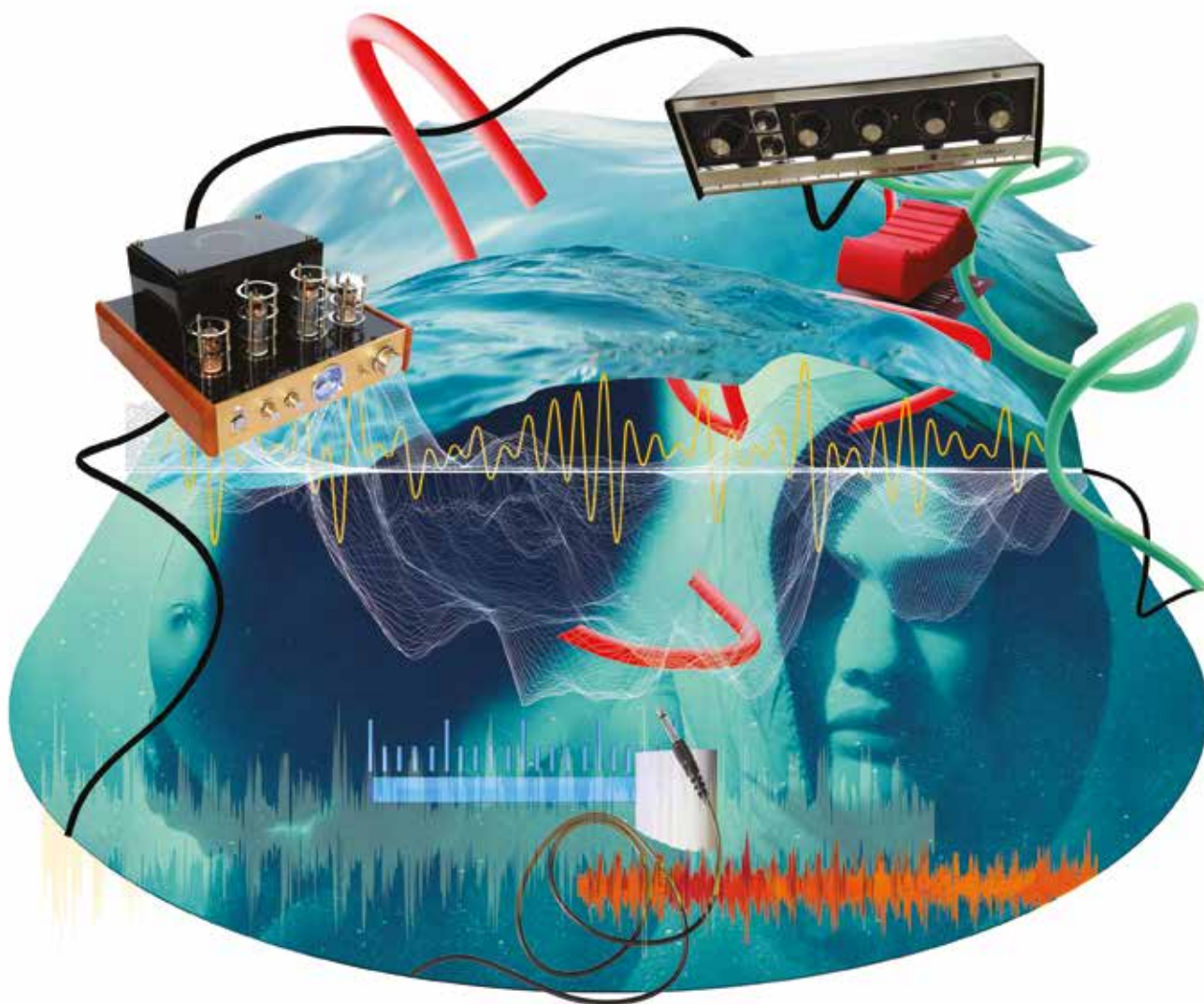

LÄRARHANDLEDNING
KRIGERSKA
BACKA TEATER 2020

049
BACKA TEATER

DEN FÖRSTA BILDEN AV DIG VAR EN BILD AV LJUD

En ljudvåg som sköljde igenom min kropp lät konturerna av den människa som kom att ge mig epitetet mor framträda. Med hjälp av ljudvågor med en frekvens som överstiger 20kHz fick jag för första gången se hennes ansiktes former, hennes tummes tröst i det som är hennes mun, hennes fingrar och tår tack vare ultraljudets vågor.

I föreställningen KRIGERSKA på Backa Teater låter vi Athena Farrokhzads text till sitt ofödda barn ta plats i ett ljudverk. En moders tankar om kampen som föregått henne och drömmen om framtiden, om arv och miljö. Om de som gick före i kampen, de mödrar som skapade förutsättningarna för att vi som står här nu har rättigheter få kan drömma om.

Har ni frågor inför ert besök på Backa Teater så får ni gärna höra av er.

Med varma hälsningar

Erika Isaksson, informatör
erika.isaksson@stadsteatern.goteborg.se

ATT HÖRA TEATER

Ordet teater kommer från antik grekiska, det har sin härstamning i verbet "theaomai" som betyder "att se". Teater, eller theatron som det heter på antik grekiska, syftar alltså på platsen dit en kommer för att iaktta något. Tyvärr är det nog en missvisande språkanvändning om en vill få en aning om och förstå teaterkonstens födelse och ursprungliga tradition.

Den västerländska teatern uppstod i Athen på 500-talet före Kristus i samband med den årliga festivalen som var tillägnad vinguden Dionysos. Under dagarna i slutet av mars som firandet pågick blandades militärparader med fylleslag, poesitävlingar och melodifestival för flöjtspelare. Ett annat stående festivalinslag var körkonserten som hölls i Dionysosteatern på Akropolis södra sluttning. Det är den körsången som är anmoder till dagens teater. Eller snarare anfader, eftersom det enbart var män som fick vara med i kören.

Enligt traditionen uppstår det första dramat år 534 f. kr. när en författare vid namn Thespis skriver ett nytt verk för kören. Han tar ett innovativt stilgrepp och bryter den hittillsvarande traditionen för hur sånger ska skrivas. Istället för att skriva en sammanhållen körsång skriver han en växelsång mellan en försångare och kören.

Försångaren är skriven som en roll som berättar sin berättelse ur förstapersonsperspektiv medan kören kommenterar det de hör. Thespis skriver alltså det första dramat med dialog och karaktär. Enligt den här skapelseberättelsen om teatern är det också han själv som agerar försångare, vilket innebär att Thespis inte bara är den första dramatikern, han är även den första skådespelaren och historiens första modernist.¹⁾

Under de påföljande hundra åren utvecklas formen och istället för en försångare skriver man för tre försångare – eller skådespelare – och en kör. Pjäserna skrivs på ett sätt där dialogscener varvas med körpartier. Dialogen mellan karaktärer används för att driva berättelsen framåt medan kören framför poetiska kommentarer till det som sägs och görs mellan karaktärerna. Det är den formen som antikens tre stora dramatiker Aischylos, Sofokles och Euripides använder. Dramatiker vars pjäser än idag spelas världen över.

Teaterns ursprung finns alltså i musik och körsång och de klassiska pjäserna är alla skriva på vers med tydlig rytm. Det är även högst sannolikt att dramat ackompanjerades med musikinstrument som trummor och flöjt.

Av uppenbara skäl kan vi idag inte göra publikintervjuer eller ha eftersamtal med antikens publik, vilket gör det omöjligt att veta vad de upplevde och var med om när de satt på teatern. Men det är rimligt att tro att deras teaterupplevelse framförallt var en ljudupplevelse. Att känslorna och handlingen som spelades upp på teatern framförallt förmedlades via ljud: rytmer, musik, stämsång och röstskådespeleri snarare än via synintryck.

Även teaterns fysiska utformning talar för att teaterkonsten framförallt var en ljudbaserad konstform. Antikens teatrar var utomhusteatrar som hade formen av halvcirkelformade arenor med plats för upp till 17 000 i publiken. Scenografin var antagligen sparsmakad och pjäserna spelades i dagsljus. De var kort sagt inte byggda för att skapa imponerande scenbilder, däremot var de byggda för att ge bra ljud och hörbarhet. Antikens skådespelare och kör uppträdde alltid i helmasker. Förutom att det gav skådespelarna möjlighet att snabbt byta roller fanns det även en dramaturgisk poäng med det: Kören hade helt identiska masker, till skillnad från försångarnas karaktärsmasker som var individuellt utformade. Det underströk att kören var många men ändå en och att de gav röst åt en kollektiv erfarenhet, till skillnad från de enskilda öden som framfördes av karaktärerna som stod ensamma. Men maskernas viktigaste funktion var nog ändå att de fungerade som röstförstärkare. Maskerna var som hjälmar som trädde över hela huvudet. De var således extra resonanslådor för skådespelarnas och sångarnas röster och de trattformade munöppningarna, förstärkte och riktade rösten ytterligare.

Idag, 2500 år efter att Thespis klev fram ur kören, har tekniken utvecklats på sätt som antikens skådespelare och publik aldrig hade kunnat drömma om. Samtidens teater är ett noga avvägt samspel mellan visuella element som ljus och video, rumsliga element som dekorbygge och publikplacering, emotionella element i skådespelarnas ansikten och tonlägen, ljudmässiga element som musik och ljudeffekter, samt språkliga element som kontrasten mellan vardagsspråk och poesi. De här olika delarna samverkar och kontrasterar varandra för att skapa en helhetsupplevelse – här och nu.

Du som nu besöker Backa Teater för att uppleva Krigerska, kommer att gå in i en samtida teater och ta del av alla de här olika elementen. Samtidigt har vi valt att benämna Krigerska som ett körverk om kampens döttrar, vilket anspelar på teaterns födelse i kören, musiken och ljudet. Denna benämning blir en erinran om den nyfödda teatern att ta med sig in i scenrummet när du snart ska se, höra och känna hur den 2500-åriga traditionen utvecklats och levt vidare.

Stefan Åkesson
Dramaturg

i) Modernismen är en estetisk rörelse från början av 1900-talet. Tidigare i historien var det estetiska idealet, det som räknades som god konst, att värda den klassiska traditionen och försöka efterhärma den så gott som möjligt. Modernisternas uppfattning om bra konst är att den ska bryta mot traditionen och att ett konstverk ska vara nytt och originellt.

TEATER

Teatern är en av de få platser där vi tillsammans med andra men samtidigt som individer upplever något som bara händer här och nu och aldrig mer. Det finns varken pausknapp eller möjlighet att få just exakt samma upplevelse igen. Vi möter tillsammans och reflekterar individuellt. Teatern är en plats där vi kan möta andras historier och kanske även få syn på oss själva. I mötet med det okända kan vi växa som människor.

Teater har använts till allt från att proklamera religion till att utforska skörheten i att vara människa i relation till andra. Som form har teatern tusentals år på nacken och är ett sätt att samtala om vår existens och tiden vi befinner oss i. Än idag spelas dramer som skrevs under antikens Grekland. Pjäser vid namn Antigone eller Medea tolkas om utifrån den plats och tid skådespelet nu utspelas i, samtidigt skapas samtida scenkonst skriven och formad från vårt absoluta nu.

Det finns idag få rum som det scenkonstupplevelsen skapar. Ett rum där du tillsammans med andra under en begränsad tid och i ett absolut här och nu upplever något som inte går att återskapa, pausa eller reproducera. En händelse där du som publik spelar en avgörande roll. Konsten är det som uppstår i mötet mellan scen och salong, mellan publiken och konsten.

Du kan välja att se på ett scenkonstverk som en reflektionsyta. Konst är det som händer i spegelbilden du upplever när du studsar dig själv mot dess yta. En konstupplevelse är subjektiv. Din upplevelse baseras på dina erfarenheter och associationer, men du gör det i en grupp där andra bär andra erfarenheter och reflektioner. I detta möte finns möjligheten att få syn på dig själv och på andra.

Vad är skillnaden mellan teater och film?

Varför skall en se teater?

Finns det en skillnad i hur en upplever saker om en gör det tillsammans med andra än om en är själv?

Hur är det att vara publik på en teater, är det skillnad från till exempel att gå på bio?

FRÅGOR

DISKUTERA MERA

Diskutera följande påståenden:

"Vad konsten kan göra är att bryta upp och bryta igenom våra vanliga, invanda, sätt att tänka och tala, att främmandegöra det slentrianmässiga, det vanemässiga, det ouppmärksammade, det vedertagna. Konst kan forma samtiden genom att låta oss se saker och ting för vad de är, eller för att använda formalistiska termer, konstens funktion är att desautomatisera, d.v.s. att göra vår verklighet verklig för oss – att ge oss en ärligare blick på oss själva och våra liv, vår tid, vår kultur, vårt samhälle, genom att tvinga oss till att tänka en gång till, titta än en gång, tveka på det vi ser och bli osäkra."

(Sharon Rider, professor i teoretisk filosofi vid Uppsala universitet, Dagens arena 28 jun 2016)

ATHENA FARROKHZAD

Athena Farrokhzad, född i Teheran och uppvuxen i Hammarkullen och Askim, är en av vår litterära samtids viktigaste röster. Hon är poet, litteraturkritiker, dramatiker, översättare och lärare vid Biskop-Arnös författarskola.

Hennes förmåga till att väva ord har fått politiker att vilja kasta sina TV-apparater genom fönsterrutor och ledarsidor att se svart, hennes ord har skänkt tröst och röst till de som står utanför samhällets vithetsnorm, ett samhälle färgat av postkoloniala strukturer och makthierarkier.

Krigerska är en text av Athena Farrokhzad om en moders väntan på sitt framtida barn. Hon berättar varför hon måste sjunga vaggvisor på ett språk hon inte behärskar, om flyktvägar som förvandlas till återvändsgränder och om den sorg som är kärlekens pris.

LÄS MER

Berör och förstör, poesiantologi red. Athena Farrokhzad och Kristofer Folkhammar, 2019

Uppföljaren till *Kärlek och uppror* som gavs ut för trettio år sen med syftet att tillgängliggöra poesi för unga.

Antologin består av 79 diktares verk och rekommenderas varmt som en ingång till den lyriska texten.

Vitsvit, Athena Farrokhzad, Albert Bonniers Förlag, 2013

I Athena Farrokhzads diktsamling *Vitsvit* turneras utsagor om våld och vithet, i en dialog mellan familjemedlemmar som är bundna till varandra genom revolutionens och migrationens erfarenhet. Diktjaget kommer endast till tals genom de citat som hon placerat i familjens munnar, citat där hon omväxlande anklagas och tas i försvar.

Vitsvit är ett körverk som aldrig låter frågan om ursprung och ansvar stelna till ett svar, som gång på gång skriver fram repressionens förödande grundvillkor: "Min bror sa:

Det enda språk du kan fördöma förgripelsen på är förgriparens språk / och förgriparens språk är ett språk som uppfanns för att rättfärdiga förgripelsen".

I rörelse, Athena Farrokhzad, Albert Bonniers Förlag, 2019

I en samling fristående dikter som rör sig mellan fascismens frammarsch, rytterns räddning och vardagen i förorten skriver Farrokhzad till och genom de gemenskaper som format hennes liv och dikt. I rörelser mellan individ och kollektiv, mellan tradition och förnyelse, mellan samtidens gravvalv och absurditet föreslår hon en poesi som vill användas utan att göra avkall på komplexitet, som adresserar sorgen över de politiska ordningarna, samtidigt som den ser historiens utkomst som möjlig att ingripa i. Med

etterord av Lars Raattamaa.

LYSSNA

Sommar i P1, 21 juli 2014

Athena Farrokhzads sommarprat 2014 väckte stor debatt och anmäldes över sjuttio gånger till granskningsnämnden. Med poeter från hela världen beskriver hon sin syn på samhället idag. Om rasismen, fascismen och den antirasistiska kampen.

<https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/403967?programid=2071>

“Att skriva är att försöka få reda på
vad man skulle skriva om man skrev.”

Marguerite Duras

MODERSKAPET

I en artikel av Felicia Mulinari med titeln "Vi kan alla bli mödrar" ställs frågan:

"Är omsorg att försvara dina barn, din förlängda egendom, på bekostnad av andras barn. Eller kan vi drömma om ett bredare moderskap, som inte försvarar ett liv, utan livet i sig?"

Mödrande och moderskap är i ständig förändring. Vår syn på omhändertagande och omsorg förändras med tiden och historien. Det är en historia kantad av kamp för barn och ungas möjlighet till liv. I mödrarnas marsch i Argentina, en kamp för upprättelse för morderna på deras barn, till Brödupperet i Göteborg 1917.

Vi ser den i dagens kamp för att få ge omsorg till de barn som korsat medelhavet på flykt undan krig som nu deporteras tillbaka.

Ulla M. Holm definierar bland annat en särskilnad mellan mödrskapet och modrande. Som i existentialisternas fokus på den handlande människan som bland annat Beauvoir definierar i sin tes om kvinnans existens - vad vi gör definierar oss, inte bara vara, det är det som skapar vad kvinnan är.

Med modrande menar Holm det som görs när någon tar hand om ett barn. Modrande är en social praktik av mellanmänskligt handlande. Modrande kan vilken vuxen person som helst göra, det handlar om att lyssna, att ta ansvar för, visa omsorg, ge uppmärksamhet, att guida till självinsikt och eget ansvarstagande med mera.

Neuroendokrinologiskt hör moderskänslor ihop med höga värden av oxytocin, vasopressin, och prolaktin, samt med ökat antal prolaktinreceptorer. Även luktsinnet är involverat, liksom minskade stressreaktioner och förbättrat minne.

Vi kan alla bli mödrar // Felicia Mulinari

<https://feministisktperspektiv.se/2017/05/30/vi-kan-alla-bli-modrar/>

Modrande och praxis // Ulla M. Holm

En riktig kvinna // Sara Arrhenius

Det andra könet // Simone de Beauvoir

”Hela kvinnans organism är anpassad till och styrs av förslavandet under moderskapet”

Det andra könet, Simone de Beauvoir

DISSKUTERA

Vad är moderskap?

Vad menar Simone de Beauvoir med hennes ord?

Hur står de i kontrast till Krigerska?

ATT FÖRLORA

Att förlora en nära anhörig som barn är en traumatisk upplevelse. När någon i familjen dör vänds tillvaron upp och ner för både barn och vuxna.

Att mista en förälder är alltid en svår upplevelse för ett barn. Föräldrarna är de viktigaste personerna i barnets liv, både i verkligheten och i barnets fantasier. När en förälder dör hotas barnets värld, oavsett i vilken ålder det är och oavsett om till exempel föräldern bodde på andra sidan jordklotet. Det är viktigt att komma ihåg att även en "frånvarande" förälder fyller en stor plats i barnets värld och att föräldrarnas död väcker både sorg och saknad, och kanske vrede.

Barns sorg kan, liksom de vuxnas, vara fylld av motstridiga, komplicerade och svåra känslor. Det kan vara svårt att inse vad den som har dött har betytt och vad förlusten innebär. För en del kan det ta flera år innan sorgearbetet kan börja. Men tecken på sorgen kan ha funnits där hela tiden på ett sätt som varken den unga själv eller omgivningen har satt i samband med dödsfallet. Det kan till exempel visa sig som koncentrationssvårigheter, aggressioner eller trötthet.

Det finns inte ett sätt att sörja, men det är viktigt att ge utrymme och möjlighet för barn och vuxna att prata om döden, livet och smärtan som förlusten skapar. Att tillåta barn att få sörja på sitt sätt och att skapa möjligheten för att ge sorgen olika utlopp.

1177, Vårdguiden

LÄS MER

Så mycket kärlek kan inte dör, Moni Nilsson och Joanna Hellgren, 2018

Med stor psykologisk insikt, värme och humor, gestaltar Moni Nilsson det allra svåraste: att förlora sin mamma i förtid, medan man själv fortfarande är barn

I taket lyser stjärnorna, Johanna Thydel

I taket lyser stjärnorna är en roman om det svåraste svåra. Om att vara stark och svag på samma gång.

Sorg hos barn och unga

<https://www.1177.se/barn--gravid/nar-familjelivet-ar-svart/nar-barn-mar-daligt/sorg-hos-barn-och-unga/>

UR Samtiden - När en förälder dör

<https://urplay.se/serie/188338-ur-samtiden-nar-en-foralder-dor>

BERI GERWISE

Beri Gerwise är skådespelare och rapartist.

2014 medverkade hon i Nästa Nivå med Syster Sol som coach och blev efter det en del av kollektivet Femtastic. Beri har också medverkat i Lyckliga Gatan där hon tolkade en låt av Louise Hoffsten.

2017 släppte hon sitt debutalbum Rum.

I föreställningen Krigerska delar hon med sig av sin egen historia.

Här kan du lyssna på PÅ ANDRA SIDAN:

https://www.youtube.com/watch?v=kW0WNEE1Wq4&list=PLx4HJ_pdna02Li6_7WG

[VOIngp8HNUbXt4&index=9](#)

VÄRDERINGSÖVNING - HETA LINJEN

Genom en enkel värderingsövning kan vi i grupp öppna upp för hur olika vi tolkar begrepp och moraliska ställningstaganden. Det är ett sätt att närma sig de stora frågorna om vad det är att vara människa.

Heta linjen är ett sätt att verkligen realisera hur svårt det är att ta ställning. Det finns inga gråzoner och heller ingen möjlighet att välja en neutral plats om man är osäker. Skapa en linje med hjälp av tejp eller snöre på golvet. Det finns enbart en ja eller nej sida. Klargör att frågorna är komplexa, att du som ledare inte kommer att döma deras svar och att det är viktigt att lyssna och ta in vad de övriga deltagarna säger.

Låt gruppen utgå från ett neutralt hörn, ställ ett påstående och låt de själva välja sida. Genom att starta med ett neutralt påstående "Sommaren är den bästa årstiden" är sannolikheten stor att du får gruppen att dela upp sig på både ja och nej sidan och du får även möjlighet att visa på att det finns flera anledningar till att välja nej (höst, vinter och vår). Gå sedan vidare i svårare frågeställningar.

PÅSTÅENDEN

- Sommaren är den bästa årstiden.
- Människan kan förlåta allt
- Jag kan förlåta allt (ställs med fördel i anslutning till påståendet innan)
- Alla människor är lika mycket värda
- En människas handlingar kan förändra hennes människovärde

Övningen kan med fördel användas innan teatern eller i anslutning till att ni pratar om den efteråt för att visualisera hur olika vi ser och tolkar upplevelser och frågor.

Anna

Mitt barn, jollrande krigerska
Lilla liv som ett knyte i mina händer
När skall du titta tillbaka

Bahareh

När skall du säga:

Beri

Denna berättelse om mig har jag underkänt

Eleftheria

När skall du säga:

Beri

Dessa ögon är mina ögon
De finns inte till för din förlåtelse skull, för dina dikters skull
För din längtans efter en värld som ska bära mig på sina axlar genom snårskogen
Med dessa ögon ska jag nagelfära horisonter långt bortom din blickfång
med dessa armar ska jag bilda kedjor där du inte är en länk

KRIGERSKA, Athena Farrokhzad

ATT PRATA SCENKONST

Var skall du börja och hur kan du föra samtalet om en konstupplevelse vidare?

Syftet med att prata om en scenkonstupplevelse kan vara att ge var och en av individerna i klassen möjlighet till en djupare förståelse för just sin individuella tolkning.

Konst kan vara drabbande, härlig, svår eller ointressant. Men en av de främsta egenskaperna hos ett konstverk är just att oavsett vad du tycker om det så är det en reflektionsyta där du speglar dig själv – verket i sig fungerar som ett bollplank för dina egna värderingar. Som lärare behöver en inte vara expert på en scenkonstföreställnings innehåll, tematik eller problemställningar. Du som lärare är också en åskådare och har precis som dina elever din egen upplevelse av det ni ser ihop.

Att kunna prata om upplevelsen inom ett tydligt ramverk skapar en djupare analys av det en upplevt. Då ges möjligheten till att lyssna på andras individuella tolkningar utan att för den sakens skull hamna i polemik om vem som har tolkningsföreträde i värderingen av konstverket. Att i grupp kunna diskutera upplevelsen och lyssna på andra stärker oss som individer och vi lär oss även att avkoda andra delar av samhället.

Konst har alltid en mottagare och en avsändare. Konst är subjektiv och i en scenkonstföreställning består allt du ser av val. Det finns en anledning till att rummet ser ut som det gör. Att ljuset har just den nyansen, att kläderna ser ut på ett visst sätt och att ljudet är precis exakt så som det är.

Det finns en uppsjö av olika former av samtalsmodeller som går att presentera. Vi bygger modellen efter *En väv av tecken* samt *Att prata scenkonst - en enkel metod för klassrummet* av Anna Berg för Regionteater Väst, båda baseras på en klassisk konstanalys.

Om en utgår från föreställningens form, hur det ser ut och vilka val som har gjorts, samt undviker så långt som möjligt att hamna i värderingar, så kommer en också djupare in i förståelsen för upplevelsen.

När en börjar samtalet så är det viktigt att klargöra att det inte finns något rätt eller fel i hur en tolkar. Det är också viktigt att sätta upp regler för samtalet, presentera hur det skall gå till. Börja inte i värderingar som bra, dåligt, svårt, jobbigt, utan

börja med konkreta saker och gå sedan över till att tolka dessa. Allt går att analysera eftersom att allt är val. Utgå från dig själv och din upplevelse.

För att förenkla begreppen delar vi in konstverket i följande kategorier:

Känsla

Association

Tolkning

Kunskap

Åsikt

Känsla är privat och något som kan vara såväl svårt att sätta ord på och något en vill behålla för sig själv.

Association är i mötet med en konstupplevelse subjektiva och bygger på individens egna erfarenheter. Att utgå ifrån de enskilda associationerna skapar i ett gemensamt samtal enskilda öar och är svårt att utgå ifrån.

Åsikt däremot läser samtalet. Den enskilda individens åsikt om upplevelsen är dess åsikt och inget som egentligen går att gå vidare med eller ger något till någon annan. Om individ 1 tyckte verket var bra och individ 2 tyckte det var dåligt så hamnar samtalet i vem som har tolkningsförträde och inte i en tolkning av verket.

Kunskap är något som kan vara intressant i mötet med ett konstverk men kan även fungera som en läsning. Den som vet mest, har flest universitetspoäng, kan flest ord har plötsligt företräde i analysen. Tolkningsföreträdet hamnar då hos den personen.

Alla dessa delar kan mycket väl komma upp i samtalet men genom att starta i en analys öppnas möjligheten upp för att alla ska kunna delta och för att konstverket i sig skall få en möjlighet att växa.

Tolkning

1. Vänta med värderingar.
2. Alla val i konstverket är medvetna val
3. Utgå från dig själv.

Börja med att låta gruppen individuellt tänka på en scen de minns i tystnad.

Lista beståndsdelar/tecken (gör detta gemensamt och kom ihåg, inga värderingar eller tolkningar):

Tecken är konkreta saker du ser. Ingenting är för enkelt.

För att hjälpa till i samlandet av tecken kan ni utgå från de olika beståndsdelar som en föreställning består i såsom ljus, ljud, scenografi, rekvisita, kostym, mask, rörelser, text, ljud.

Ett fält med färg. En stol. Ett bord. Ingenting skall i detta skede tolkas. En sax är en sax. En färg är en färg. En katt är en katt. Ett ord är ett ord.

Skapandet av listan bör ta sin tid. Ju fler tecken ni samlar desto mer har ni att plocka ifrån när ni analyserar.

När började föreställningen?

Beskriv så sakligt och detaljerat som möjligt händelseförloppet.

DÄREFTER: sök symboler, teman och syften - varför ser det ut som det gör?

Hur används tiden i föreställningen?

Hur används publiken?

Vem är du i relation till det som sker?

Vad betyder de olika tecknen?

Läs mer. www.annaberg.org

ARPODYSSEY

049 KRIGERSKA

AV Athena Farrokhzad
BEARBETNING & REGI Saga Gärde
SCENOGRAF Jenny Ljungberg
KOSTYM Regissör, ensemble & kostymavdelning
LJUSSÄTTARE Ellen Ruge
ASSISTERANDE LJUSSÄTTARE Bjell Säter
KOMPOSITION/LJUDESÅLDAMID GÜLICH, Lisa Nordström
MASKÖR Meduza Vogt
MEDVERKANDE Bahareh Razeq Ahmadi, Eleftheria Gerofoka,
Beri Gerwise, Anna Harling, Kristina Issa,
Gunilla Johansson Gyllenspetz, Bo Stenholm, Ove Wolf
DRAMATURG Stefan Åkesson

ARKIVFOTO/VIDEO Kemal Gerwise
REGIASSISTENT Felicia Stjärnsand

KOSTYMMÄSTARE Helena O'Byrne Arvidsson, Ellinor Lundahl
KOSTYMVÅRD Malin Garellik
LJUDTEKNIKER Simeon Hillert
LJUSTEKNIKER Daniel Goody
REKVISITÖR Ulrika Kerstindotter
SCENTEKNIKER Stefan Kirchhoff
PRAKTIKANT-LJUDTEKNIK Christian "Kiwi" Berg
DEKOR & SCENBYGGE Backa Teater Teknik
TEKNISK CHEF Sven Ove Fransson

INFORMATÖR, LÄRARMATERIAL Erika Isaksson
MARKNADSFÖRÄRE Hanna Johansson
PUBLIKARBETARE Ulrika Andersson
PRODUCENT Anna Isaksson

URPREMIÄR 11 januari 2020 på Backa Teater
FÖRESTÄLLNINGSLÄNGD 1 tim 20 min
FRÅN 15 år

FÖRESTÄLLNINGSFOTOGRAF Ola Kjelbye
PROGRAMBLAD Dramaturgiätet
PROGRAMLAYOUT Jonas Kündig

CHEFSPRODUCENT/ADMINISTRATIV CHEF Lisa Nowotny
KONSTNÄRLIG LEDARE Mattias Andersson
VD Björn Sandmark

Tack till: Radiomuseet i Göteborg,
Inter Arts Center i Malmö

Bearbetningen är gjord utifrån samtal
och intervjuer med ensemblen

All musik i föreställningen är komponerad
av David Gülich & Lisa Nordström förutom:
Yalla Tham (trad.), Bolsjevikernas sorgemarsch (trad.),
Befrielsen är nära (Musik: G. Enander Text: M. Garpe/S. Osten),
She (F. Castello), På andra sidan Vättern (B. Gerwise)